

Рекуненко Т.О.,

кандидат юридичних наук, доцент,

начальник відділу забезпечення якості освіти

Харківського національного університету внутрішніх справ

УДК 342.951

DOI 10.32782/2663-5666.2025.1.13

МЕТОДОЛОГІЯ ДОСЛІДЖЕННЯ ПРОБЛЕМ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕКИ У ГАЛУЗІ ФІНАНСІВ

Постановка проблеми. Фінансова безпека є ключовим компонентом національної безпеки держави. Її забезпечення вимагає не лише ефективного функціонування фінансово-економічних інституцій, але й наявності дієвого адміністративно-правового механізму. У сучасних умовах посилення глобалізаційних процесів, зростання кіберзагроз, збільшення кількості фінансових махінацій, держава стикається з необхідністю оперативного реагування на нові виклики, що виникають у фінансовій сфері. Проте наявна система адміністративно-правового забезпечення не завжди відповідає вимогам часу, а її дослідження часто має фрагментарний характер. Це обумовлює потребу у формуванні сучасної методології вивчення проблем фінансової безпеки в адміністративно-правовому аспекті.

Аналіз публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми. Проблематика адміністративно-правового забезпечення фінансової безпеки знайшла своє відображення в роботах таких науковців, як Г. С. Буга, Е. О. Дмитренко, С. М. Клімова, Т. А. Кобзева, М. Ф. Криштанович, В. В. Люх, А. С. Нестеренко, В. М. Працюк, О. І. Савицька та інші. У їхніх працях розглядаються окремі аспекти адміністративно-правового забезпечення безпеки у галузі фінансів. Проте більшість досліджень зосереджена на правовому аналізі без належного розкриття методологічної бази. Крім того, питання інтеграції адміністративно-правових заходів з іншими видами, зокрема кримінально-правовими та фінансово-правовими, потребує додаткового опрацювання. Також обмежено висвітлені питання міждисциплінарного підходу, який би дозволив комплексно розглянути механізми гарантування фінансової безпеки.

Метою статті є визначення та обґрунтування методологічних основ дослідження проблеми адміністративно-правового забезпечення безпеки у галузі фінансів, з урахуванням сучасних умов функціонування державних інститутів,

зростання фінансових ризиків та законодавчих трансформацій.

Виклад основного матеріалу. Формування нових знань про явища правової дійсності є цілісною системою пізнавальної діяльності, що охоплює процеси виявлення, накопичення, аналізу, узагальнення та інтерпретації фактів, які мають юридичне значення. Здобуті результати згодом знаходять відображення у вигляді наукових концепцій, доктрин, теоретичних положень, а також у змісті нормативно-правових актів. Цей процес є багаторівневим і охоплює значний обсяг інформації, яку дослідник має критично осмислити та інтегрувати у наукову картину правової реальності. Його характерною ознакою є те, що засвоєння та трансформація знання здійснюються відповідно до визначених методологічних принципів, закономірностей та пізнавальних підходів, що забезпечують цілісність і обґрунтованість наукового результату.

Методологія наукових досліджень охоплює організацію такої діяльності, визначаючи принципи, засади та концептуальні орієнтири для виконання наукового пошуку. Вона включає вибір і обґрунтування основних методів, а також встановлення алгоритму дій, який дозволяє виявити, систематизувати та аналізувати дані для досягнення наукової мети.

Одним із основних елементів методології є вибір дослідницької стратегії, яка допомагає виявити найбільш ефективні методи для вирішення конкретної наукової проблеми. Це може включати визначення гіпотез, розробку теоретичних моделей, а також вибір відповідних методів збору даних (наприклад, лабораторні дослідження, або аналіз документів). Ключовим є те, щоб методи, які обираються для дослідження, відповідали цілям і завданням роботи, а також дозволяли отримати точні та обґрунтовані результати.

Методологічний підхід також визначає етапи та логіку виконання дослідження. Важливою частиною процесу є постійна перевірка та вери-

фікація даних, що дозволяє уникнути помилок і гарантувати високу якість результатів. Поряд з цим, мета наукового дослідження полягає не тільки в здобутті нових знань, а й у створенні нових методів дослідження, що можуть бути застосовані в майбутніх наукових роботах.

Як слушно зазначають вітчизняні науковці, наукове пізнання явищ та об'єктів повинно здійснюватися з урахуванням двох рівнів його здійснення: емпіричного та теоретичного. Перший слугує безпосередньому з'ясуванню природи, змісту, особливостей наявних об'єктів, та формуванню певних наукових емпіричних закономірностей внаслідок аналізу та узагальнення наукових фактів, є основою усього подальшого наукового пошуку. Теоретичний рівень має на меті пізнання глибоких змістовних аспектів, зв'язків, властивостей об'єктів і явищ, ідентифікованих в рамках емпіричного пізнання задля формування певних теорій, гіпотез та їх обґрунтування [6, с. 43].

У загальному контексті, наукові дослідження вимагають чіткої стратегії, відповідного підходу до збору й аналізу даних, а також належної інтерпретації результатів. Тому методологія та методи дослідження є інструментами, які забезпечують наукову точність і обґрунтованість отриманих висновків. Методи наукових досліджень, в свою чергу, є конкретними способами або прийомами, які застосовуються для збору, обробки та аналізу інформації. Вони можуть бути розділені на кілька категорій залежно від об'єкта та мети дослідження. Наприклад, у галузі соціальних наук часто застосовуються як кількісні, так і якісні методи, такі як статистичний аналіз, опитування, інтерв'ювання, контент-аналіз тощо. У природничих науках основними методами є експеримент, спостереження, моделювання, порівняння та інші.

Складність наукового дослідження проблеми адміністративно-правового забезпечення запобігання правопорушенням у галузі фінансів зумовлюють необхідність використання різних методів і прийомів наукового пізнання певного рівня (загальнонаукові, конкретно-наукові) [5, с. 66]. На нашу думку, відповідні «інструменти» повинні застосовуватись комплексно, у взаємодії один з одним, доповнюючи один одного. Як стверджував В.Г. Андрійчук, вміння обрати потрібний метод дослідження є своєрідним мистецтвом, що гарантує приріст нових знань [1, с. 90].

Загальнонаукові методи – основна частина методології дослідження, які забезпечують уні-

версальні стандарти об'єктивності і логічної послідовності процесу дослідження, інтерпретації та подальшої реалізації його результатів [10, с. 43]. Це не зменшує важливість спеціальних методів, але їхня питома вага в контексті потенціалу отримання нових знань, порівняно із загальнонауковими суттєво менша [9].

Діалектика як загальний метод наукового пізнання дає змогу обґрунтувати причинно-наслідкові зв'язки, основні процеси диференціації та інтеграції, суперечливість між сутністю та явищем, змістом і формою. Досвід і факти за такого підходу виступають джерелом, основою пізнання, а практика – критерієм істинності теорії. Разом з тим, діалектика як фундаментальний принцип і метод пізнання не підмінює спеціально-наукові методи, а реалізується в них відповідно до вимог спадкоємності й не суперечності в методології [11, с. 58].

Діалектика підходить для аналізу складних, багатограних процесів, які не можуть бути пояснені лише за допомогою лінійного або механістичного підходу. Вона дозволяє науковцю бачити не тільки зовнішні ознаки явища, а й глибинні, приховані відносини, що визначають його поведінку. Зокрема, за допомогою діалектичного методу, як загального методу наукового пізнання, вдається дослідити положення про адміністративну відповідальність за вчинення правопорушень у галузі фінансів, завдяки виявленню тези й антитези через призму провідних концепцій вчених щодо характеристики окремих елементів складів адміністративного правопорушення. Однак, передусім, цей спосіб наукового пізнання, необхідно застосувати для побудови понятійно-категорійного апарату, що коригує основний вектор дослідження, та в підсумку забезпечує формулювання основних висновків й законодавчих новел.

Другий загальнонауковий метод, – *феноменологічний*, який передбачає аналізування того, як певні явища сприймаються в людській свідомості. Загалом цей метод визначає правове бачення як єдиний цілісний предмет, який формує значення та виміри [3, с. 57]. Основною метою феноменології є «повернення до самих явищ» – вивчення світу таким, яким він постає перед людиною, без спрощень та концептуальних напруг, які накладаються різними теоріями або науковими припущеннями. Феноменологічний метод дозволяє зосередитися на тому, як люди переживають події. Згідно з феноменологічним підходом, людське сприйняття світу не є пасивним актом – людина активно інтерпретує навко-

лишній світ через свою свідомість і досвід. Однак, цей процес часто не є цілком об'єктивним, оскільки на сприйняття впливають не тільки зовнішні фактори, а й внутрішні психічні, культурні та соціальні установки.

На нашу думку, саме за допомогою феноменологічного методу необхідно проаналізувати нормативно-правові акти, які регулюють питання забезпечення фінансової безпеки України та їх вплив на суспільні відносини й учасників фінансового ринку.

Системно-структурний метод наукового пізнання доцільно застосовувати при комплексному аналізі проблем реалізації запобіжних заходів у галузі фінансів, а також у процесі розробки стратегічних документів – Стратегій, Концепцій, Програм та інших нормативно-правових актів, спрямованих на зміцнення фінансової безпеки держави. Цей метод заснований на інтеграції двох ключових підходів: пізнавального (описового) та конструктивного (проектного), кожен з яких має власний алгоритм застосування. У межах описового аспекту аналізуються зовнішні прояви системи (її функціональні характеристики та доцільність) через призму внутрішньої структури та складу. Натомість конструктивний аспект орієнтований на створення нових систем, де аналітичний процес відбувається за послідовністю: визначення проблемної ситуації – формулювання мети – конкретизація функцій – побудова складу й структури – врахування зовнішніх умов. У зв'язку з цим, системний підхід дозволяє сформулювати цілісне бачення механізму запобігання правопорушенням у фінансовій сфері як взаємодії суб'єктів, методів та інструментів, реалізованих державою з метою забезпечення належного рівня фінансової безпеки.

Використання у дослідженні *методу системного аналізу* надає змогу на підставі наукових публікацій правників здійснити аналіз конкретних елементів адміністративної відповідальності за правопорушення у галузі фінансів, що у подальшому допомагає простежити взаємозв'язок таких елементів. Також метод системного аналізу надав можливість проаналізувати визначені у наукових публікаціях елементи юридичного складу адміністративної відповідальності за правопорушення у галузі фінансів, здійснити їх аналіз, що дозволило у подальшому узагальнити їх елементи та сформулювати власне наукове бачення об'єктивних та суб'єктивних ознак адміністративних правопорушень у галузі фінансів. Як доповнення до системних методів,

доцільним є використання *логічного*, що уособлює засоби й способи послідовного вивчення правової проблематики. Заснований на поняттях, категоріях, правилах і законах формальної логіки [7, с. 189–193], означуваний метод дозволяє здійснити аналіз адміністративно-правових засад забезпечення безпеки у галузі фінансів України в логічній послідовності й у взаємозв'язку з структурою дослідження, що сприяє належному розкриттю сутності кожної із засад, забезпечить взаємозв'язок між ними й допоможе уникнути суперечностей у науковій позиції автора.

У цьому контексті, як слушно зазначає В. А. Бортняк, застосування логіко-семантичного методу дає змогу чітко визначити поняття, що стосуються державного фінансового контролю, та побудувати точні та однозначні дефініції для об'єктів, предмета контролю та суб'єктів, які здійснюють цей контроль. Це сприяє ясному розумінню та уніфікації понять у галузі державного фінансового контролю, що має важливе значення для подальшого дослідження та розвитку цієї сфери. Індукція – процес виведення загального стану зі спостереження низки приватних поодиноких фактів, тобто пізнання від часткового до загального. На практиці найчастіше застосовується неповна індукція, яка передбачає висновок про всі об'єкти множини на підставі пізнання лише частини об'єктів. Неповна індукція, заснована на експериментальних дослідженнях, що передбачає теоретичне обґрунтування, називається науковою індукцією. Висновки такої індукції часто мають імовірнісний характер. Це ризикований, але творчий метод. За умови чіткої організації експерименту, логічної послідовності та суворості висновків вона здатна давати достовірний висновок [4, с. 72–73].

Порівняльно-правовий спосіб наукового пізнання є значущим для предмета й досягнення основних завдань цього дослідження. Ю. О. Баранова цілком слушно стверджує, що здійснюючи порівняльно-правове дослідження слід взяти на озброєння низку методологічних правил щодо системності вивчення особливостей правової реальності, досягнення критичності, неупередженості та об'єктивності здійснюваного порівняльно-правового аналізу з урахуванням позитивних та негативних ознак і тенденцій, потребу врахування причин певних явищ і процесів, зв'язку з обстановкою, динаміки розвитку досліджуваного об'єкта [2, с. 15]. Крім того, порівняльно-правовий метод дозволяє виявити,

як історичні, культурні та соціальні особливості різних народів і держав впливають на формування їхніх правових систем. Вивчаючи розвиток правових норм у різних країнах, можна розкрити взаємозв'язки між правом і суспільством, що дає змогу краще розуміти правові феномени в глобальному контексті.

Отже, ефективне застосування порівняльно-правового методу передбачає ретельний і обґрунтований підхід до вибору об'єктів та рівнів порівняльного аналізу. Недостатня коректність у доборі порівнюваних правових систем або інститутів може призвести до викривлення сутнісних характеристик правових явищ, що, у свою чергу, породжує ризик формування суперечливих, або недостатньо обґрунтованих висновків. Зазначені помилки можуть зумовити ухвалення помилкових організаційно-правових рішень, що матиме негативні наслідки у вигляді нераціонального використання фінансових та інших ресурсів держави.

Завдяки *історико-правовому методу* можна простежити історико-правові передумови (генезу) становлення та розвитку фінансової безпеки в Україні в ретроспективі нормативно-правових актів та міжнародних документів. Зазначений метод певним чином націлює на виявлення конкретних форм прояву закономірностей правового розвитку, а також з'ясування генетичних зв'язків між державно-правовими об'єктами, оскільки, регулювання суспільних відносин починає аналізуватись під кутом зору виникнення та розвитку правової категорії, набуття нею тих властивостей, які характеризують сучасний її зміст та основну специфіку функціонування [8, с. 21–26]. Тобто, цей метод має на меті виявити зв'язок між історією правових інститутів і конкретними соціальними чи політичними подіями, що відбувалися в ті часи. Зрозумівши контекст виникнення тих чи інших правових норм, можна краще оцінити їхній вплив на сучасне право, визначити, які з них зберегли свою актуальність, а які потребують коригування чи оновлення. Історико-правовий метод дозволяє вивчити, як змінювалися підходи до правових питань, як взаємодіяли право і мораль, як змінювались правові інститути в межах однієї країни або на міжнародному рівні.

Таким чином, завдяки цьому методу можна глибше зрозуміти не тільки правові трансформації у розрізі здійснюваного дослідження, а й те, як право відображає етапи соціальних та культурних змін, що відбуваються в суспільстві. Це важливий інструмент для розбудови

сучасних правових систем, оскільки дозволяє не лише зберігати історичну спадщину права, а й робити висновки щодо можливих шляхів його розвитку в умовах сучасних викликів.

Тісно з історико-правовим методом пов'язаний *хронологічний метод*, який відіграє важливу роль у дослідженні адміністративно-правових засад забезпечення безпеки у галузі фінансів через час. Цей метод передбачає систематичне, послідовне викладення подій, процесів і змін у правовій сфері на основі їхнього хронологічного порядку. Завдяки цьому підходу можливо відстежити еволюцію правових норм, інститутів та ідей, що формувалися в різні історичні періоди, а також виявити закономірності, що визначали їхній розвиток.

Натомість, метод *моделювання* теж є важливим інструментом у правовому аналізі, оскільки дозволяє створювати абстрактні моделі реальних явищ і процесів, що дають можливість глибше зрозуміти та аналізувати складні правові ситуації. У контексті вивчення протиправного діяння цей метод дає змогу виділити основні елементи структури правопорушення, а також з'ясувати їх взаємозв'язок і вплив на кваліфікацію діяння як правопорушення.

Наступний метод – *екстраполяції*. У контексті юридичних досліджень екстраполяція може бути корисною для передбачення можливих наслідків впровадження нових законів, змін у політиці або правозастосовчій практиці. Наприклад, якщо на основі аналізу існуючих судових рішень можна виявити певні тенденції у тлумаченні правових норм, екстраполяція дозволяє спрогнозувати, як суди будуть розглядати подібні справи в майбутньому. Крім того, метод екстраполяції використовується для оцінки наслідків соціально-економічних змін або інших факторів, які можуть мати вплив на правову систему. Наприклад, екстраполяція може бути використана для прогнозування того, як популяризація цифрових технологій, зокрема, штучних інтелектів, вплине на правове регулювання кібербезпеки чи інтелектуальної власності.

Необхідно додати, що метод *спостереження* теж є одним з основних інструментів у дослідженні адміністративного законодавства, особливо в контексті застосування відповідальності за правопорушення у галузі фінансів. Цей метод дозволяє дослідникам отримати глибоке розуміння реальних процесів, що відбуваються під час застосування адміністративних норм, а також оцінити ефективність їх впливу на пра-

вопорушників. Спостереження допомагає виявити не лише формальні аспекти застосування норм, а й суттєві недоліки чи прогалини, які можуть виникати на практиці. Наприклад, це може стосуватися змін у практиці застосування санкцій за правопорушення у галузі фінансів, вплив нових законодавчих ініціатив на поведінку суб'єктів правопорушення, а також оцінки ефективності існуючих норм у боротьбі з правопорушеннями у цій галузі.

Методи опитування, анкетування та інтерв'ювання також є важливим інструментарієм в дослідженні адміністративно-правових засад запобігання правопорушенням у галузі фінансів, оскільки вони дозволяють зібрати значну кількість інформації безпосередньо від учасників правової сфери, таких як державні органи, фінансові установи, підприємці та інші зацікавлені сторони. Ці методи дають можливість глибше зрозуміти реальні проблеми, з якими стикаються суб'єкти правопорушень та органи контролю й оцінити ефективність існуючих норм і механізмів запобігання правопорушенням у галузі фінансів.

Шляхом опитування можна зібрати дані від широкого кола респондентів, включаючи представників органів державного нагляду, підприємців, а також самих правопорушників або осіб, які стикалися з адміністративними санкціями..

Натомість, інтерв'ювання дозволяє більш глибоко вивчити особисті думки та переживання респондентів щодо питання правопорушень у галузі фінансів. Під час інтерв'ю можна отримати не лише фактичну інформацію, а й зрозуміти контекст та мотивацію їх вчинення. Це важливо для виявлення причин, які можуть не бути очевидними на рівні загальних статистичних даних.

У свою чергу, анкетування дає змогу зібрати структуровану інформацію на основі конкретних запитань. Анкети можуть бути спрямовані на вивчення ставлення респондентів до конкретних аспектів фінансової діяльності, розуміння ними правових норм, а також на оцінку ефективності заходів, які здійснюються для запобігання правопорушенням.

Статистичний метод доцільно використовувати при узагальненні та аналізу емпіричної інформації, що стосується досліджуваної теми. Зокрема, це стосується опрацювання статистичних даних Державної судової адміністрації, Національного банку України, МВС України, Офісу Генерального прокурора, й інших органів щодо кількості вчинених правопорушень у галузі фінансів. Вказане надає можливість встановити стан та динаміку правопорушень, основну кількість осіб щодо яких були складені адміністративні протоколи, а також точну кількість осіб, щодо яких було розглянуті такі справи в суді.

Висновки. Запропонована в статті методологія дослідження проблеми адміністративно-правового забезпечення фінансової безпеки дає змогу систематизувати наукове знання в цій галузі, визначити оптимальні напрями розвитку законодавства та практики правозастосування. Обґрунтовано необхідність використання комплексного підходу, який передбачає синтез адміністративно-правових, економіко-правових та інформаційно-аналітичних методів дослідження. Удосконалення методологічних засад дозволить підвищити ефективність державної політики щодо забезпечення фінансової безпеки, а також сприятиме формуванню єдиної національної системи правового реагування на потенційні загрози.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Андрійчук В. Г. Сутнісний аспект методології наукових досліджень. *Економіка АПК*. 2016. № 7. С. 87–94 URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/E_apk_2016_7_14.
2. Баранова Ю. О. Методологічні правила порівняльно-правових досліджень: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.01. Одеса, 2015. 28 с.
3. Бондаренко О. С. Концепція кримінально-правової протидії корупції в Україні : дис. ... докт. юрид. наук: 12.00.08. Дніпро, 2021. 551 с.
4. Бортняк В.А. Адміністративно-правові основи фінансового контролю в Україні: теорія та практика: дис. ... докт. юрид. наук: 12.00.07. Київ, 2024. 442 с.
5. Гусарєв С. Д., Тихомиров О. Д. Юридична деонтологія (основи юридичної діяльності) : навч. посібник. Київ, 2008. 495 с.
6. Каламбет С. В., Іванов С. І., Півняк Ю. В. Методолія наукових досліджень: навч. посіб. Дніпро: Вид-во Маковецький, 2015. 191 с.
7. Луцький А. І. Загальнонаукові та конкретно наукові методи пізнання правової ідеології. *Наше право*. 2014. № 2. С. 189–193.
8. Тарахонич Т. І. Методологічні аспекти дослідження правового регулювання. *Держава і право*. 2009. Вип. 45. С. 20–26.

9. Трепак В. М. Статистичний метод в кримінологічних дослідженнях корупції: проблеми застосування. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. Серія: «Право». 2016. № 41. С. 133–139.

10. Трепак В. М. Теоретико-прикладні проблеми протидії корупції в Україні: дис.... докт. юрид. наук: 12.00.08. Львів, 2020. 481 с.

11. Шейко В. М., Кушнарченко Н. М. Організація та методика науково-дослідницької діяльності : підручник. Київ. Знання, 2006. 307 с.

Рекуненко Т.О. МЕТОДОЛОГІЯ ДОСЛІДЖЕННЯ ПРОБЛЕМ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕКИ У ГАЛУЗІ ФІНАНСІВ

У статті зазначається, що методологія дослідження адміністративно-правового забезпечення безпеки у галузі фінансів становить багаторівневу системну конструкцію, яка передбачає використання різноманітних методів, що відрізняються за складністю, проте перебувають у взаємозв'язку та орієнтовані на досягнення поставлених цілей. Такий підхід дозволяє охопити як фундаментальні теоретико-правові засади фінансової безпеки, так і конкретні механізми реалізації державної політики у цій галузі. Автором наголошується на необхідності міждисциплінарного аналізу, що об'єднує юридичну, економічну та управлінську компоненти дослідження, з метою комплексного розуміння проблем та викликів, що постають перед національною фінансовою системою в умовах воєнного стану та динамічних соціально-економічних змін.

Наведено методологічні засади вивчення проблеми адміністративно-правового забезпечення безпеки у галузі фінансів. Здійснено аналіз наявних наукових підходів до формування системи правових механізмів фінансової безпеки, охарактеризовано методи, що використовуються для дослідження адміністративно-правових аспектів у цій сфері. Автором, особливу увагу приділено систематизації методів дослідження: загальнонаукових, спеціально-юридичних та емпіричних. Комплексне, а також взаємодоповнювальне застосування перелічених методів дозволяє ефективно розв'язати актуальні питання, пов'язані із забезпеченням фінансової безпеки держави, шляхом одночасного вирішення як базових теоретичних, так і прикладних завдань, що постають перед сучасною фінансовою політикою України. У підсумку наголошується на важливості постійного оновлення методологічного апарату відповідно до змін нормативно-правової бази, загроз національній безпеці та розвитку інновацій у фінансовій галузі.

Ключові слова: методологія, методи, дослідження, наука, засади, правопорушення, відповідальність, галузь, фінанси, безпека.

Rekunen T.O. METHODOLOGY OF RESEARCHING PROBLEMS OF ADMINISTRATIVE AND LEGAL SECURITY IN THE FINANCIAL INDUSTRY

The article notes that the methodology for studying administrative and legal security in the financial sector is a multi-level system structure that involves the use of various methods that differ in complexity, but are interconnected and focused on achieving the set goals. This approach allows you to cover both the fundamental theoretical and legal foundations of financial security and specific mechanisms for implementing state policy in this area. The author emphasizes the need for an interdisciplinary analysis that combines the legal, economic and managerial components of the study in order to comprehensively understand the problems and challenges facing the national financial system in conditions of martial law and dynamic socio-economic changes.

The methodological principles of studying the problem of administrative and legal security in the financial sector are presented. An analysis of existing scientific approaches to the formation of a system of legal mechanisms for financial security is carried out, and the methods used to study administrative and legal aspects in this area are characterized. The author pays special attention to the systematization of research methods: general scientific, special legal and empirical. The comprehensive and complementary application of the listed methods allows to effectively solve urgent issues related to ensuring the financial security of the state, by simultaneously solving both basic theoretical and applied tasks facing the modern financial policy of Ukraine. As a result, the importance of constant updating of the methodological apparatus in accordance with changes in the regulatory framework, threats to national security and the development of innovations in the financial sector is emphasized.

Key words: methodology, methods, research, science, principles, offenses, liability, industry, finance, security.